

hudobný život

ROČNÍK XLV

7–8

2013

2,92 € / 88 Sk

9 771335 414008 08

hudobné **entrum**
MUSIC CENTRE SLOVAKIA

Spravodajstvo: Dirigenti Spurný a Luks ako čembalisti / Dni starej hudby – Klávesy v zrkadle času / Skladateľ mesiaca: Salvatore Sciarrino / Hudobné divadlo: 40. Zámocké hry zvolenské

Viva zbor! – PRO et CONTRA

Projekt Mateja Drličku po premiére,
spor pokračuje

TSIPPI FLEISCHER:
„Som príkladom človeka,
ktorého si hudba zvolila sama.“

Editorial

Diskutujeme vecne, korektne a bez emócií

„Nie je to ani také zlé, ako sa to haní, ale ani také dobré, ako sa to chváli,“ prezradil mi svoj bezprostredný dojem z televízneho záznamu premiéry hudobno-scénického pásma *Viva zbor!* náš dlhoročný prispievateľ a organizátor výchovných koncertov Igor Berger. Spor, ktorý už rok zamestnáva mysle profesionálnych hudobných pedagógov či zbornajstrov, sa prekopil do ďalšej fázy. Je principiálny a zmysluplný?

Preceňovať, či už z jednej alebo z druhej strany, význam tohto projektu by nebolo namieste. Obavy, že svojím šírením po ZŠ vážne ohrozí výchovné koncerty či iné hudobno-vzdelávacie aktivity, sú podľa všetkého zbytočné. Medializované ciele – „prinesť renesanciu HV, poukázať na nové progresívne metódy jej výučby – zase neprimerane povyšujú jeho kvalitu, čím zhadzujú poctivo odvádzanú prácu množstva v teréne pôsobiacich učiteľov, ktorí upísali svoj život vovádzaniu detí do sveta hudby.

Hľadať v multižánrovom hybride alternatívu či dokonca náhradu regulárneho vyučovacieho predmetu nemožno ani len „v úvodzovkách“. A práve nenáležitosť takto deklarovanej ambície vybičovala odbornú mienku natoľko, až mu viacerí jej nositelia začali upierať právo na existenciu, čo bolo rovnako nenáležité.

Chcem veriť, že napriek niektorým svojim výrokom, ktoré zašli až za rámec priateľnosti, to autori *Viva zbor!* doslova tak nemysleli. Premiéra jasne ukázala, že kompozícia na motívy legendy o rytieroch zo Sitna si nič podobné osobovať nemôže: jej hlavným poslaním je vyvolať kladné emócie a na pozadí hudby, ktorá tu figuruje len ako jedna z viacerých zložiek, rozvinúť širšie medzipredmetové vzťahy (Hudobná výchova, Vápnica, Slovenský jazyk a literatúra). Väčšina detí po vystúpení na zimnom štadióne hudbu asi neobjaví, časť z nich si však možno vďaka silnému zážitku nájde cestu k umeniu.

Nedostatkov metodického charakteru, a nielen tých rýdzo hudobných, by odborníci z oblasti hudobnej pedagogiky či psychológie našli v projekte zrejme viac. Jeho kritici – v danej oblasti uznávaní špičkoví odborníci – disponujú silným argumentačným potenciálom. Žiaľ, niekedy ako keby zabúdali, že tým viac ho oslabujú, čím menej sa dokážu zdržať osobných emócií. *Viva zbor!* pritom nie je len o zborovom spievaní a vytváraní pendant k profesionálne vedeným detským zborom, ktorým sa venujú desiatky na to špecializovaných pedagógov, nemá ako. Preto nazerať s dešpektom na 50 učiteľiek, ktoré sa do nazvčovania projektu zapojili, mi pripadá nekoľegálne a pomýlené.

Ako predstaviteľ odborného hudobného časopisu si zároveň uvedomujem skutočnú šírku i hĺbku problematiky: zle fungujúci hudobno-výchovný proces, vyučovanie bez príslušnej aprobácie, deformačný vplyv komerčných rádii na formovanie hudobných postojov... A či HV na Slovensku potrebuje svoju renesanciu, je už na ďalšie pokračovanie diskusie. Malo by byť v bytostnom záujme všetkých jej účastníkov, aby bola vecná, korektná a bez emócií.

Juraj Pokorný

Thierry Escaich

Vladimír Kiradjiev

Lukáš Oravec

Obsah

Spravodajstvo, koncerty, festivaly

- 2 Slovenská filharmónia: Koncerty SKO B. Warchala, Čekovská s Dumayom a Villaumeom, Sviatok francúzskej organovej hudby, Dirigenti Spurný a Luks ako čembalisti, Komorne upravený Mahler vo Dvorane VŠMU, Faustovský Beethoven a mrazivo hlboký Šostakovič, J. M. Händler poctený Rakúskym čestným krížom za vedu a umenie, 64. sezóna SF, 39. sezóna ŠKO, Štátna filharmónia Košice, Ars Organi Nitra, Košické Konvergenzie, Skalické Divergenzie, Albrechtina – slovenské violončelové sonáty, Svetové operné hviezdy: Mariusz Kwiecen, 44. sezóna ŠfK

Stará hudba

- 14 Festival „Dni starej hudby“ L. Kačic, J. Pokorný, V. Rusó, S. Tichý

Mimo hlavného prúdu

- 18 Kompozičné laboratórium VŠMU: sláčikové kvarteto R. Kolář
18 Festival Com Sona l'ESO v Španielsku A. Demoč

Téma

- 19 Viva zbor! – PRO et CONTRA J. Pokorný, J. Hatrík, A. Poliak, K. Burgrová

Rozhovor

- 24 Tsippi Fleischer, izraelská skladateľka a muzikologička E. Planková

Fotoreportáž

- 26 Noc hudby (HC) E. Planková

ISCM

- 28 World New Music Days 2013

Skladateľ mesiaca

- 30 Salvatore Sciarrino A. Demoč

História

- 33 Anton Aschner P. Hochel

Hudobné divadlo

- 36 SND: Lohengrin – opatrné wagnerovské rendezvous R. Bayer
37 Zámocké hry zvolenské: Viva Verdi! M. Mojžišová, M. Glocková, P. Unger, V. Blaho
39 Hodnotenie divadelnej sezóny 2012/2013 V. Blaho, M. Glocková, M. Mojžišová, P. Unger, T. Ursínyová
42 Operný zápisník: Bratislava – Detská opera Oasis, Drážďany – Rosenkavalier, ŠD Košice – Rigoletto P. Unger, A. Schindler, M. Glocková

Zahraničie

- 43 Wiener Festwochen 2013: Trubadúr, Written on Skin M. Mojžišová, R. Bayer
44 Theater an der Wien: Attila podľa Petra Konwitschného P. Unger
45 Ostrava: Anna Bolena, Praha: Dve vdovy P. Unger
46 Brusel: Così fan tutte, Viedenská Volksoper: Bartholdyho Sen noci svätajanskej R. Bayer, L. Habart
47 Viedeň: Schönbergova Gurre-Lieder v Konzerthause, Dvojkoncert Janečkovej a Buranovského J. Červenka, M. Jurkovičová

Jazz

- 48 Tropp Bop – rozhovor s bubeníkom Lacom Troppom I. Wasserberger
52 Lukáš Oravec: „Bebop je pre mňa bibliou.“ R. Kolář
54 Nech žije marketingom podporená hudba D. Hevier ml.

Recenzie CD, DVD, knihy

Kam/Kedy, Informácie

Mesačník **Hudobný život**/júl-august 2013 vychádza z **Hudobnom centre**, Michalská 10, 815 36 Bratislava, IČO 00 164 836

Zapísané v zozname periodického tlače MK SR pod ev. číslom EV 3605/09

Redakčná rada: Alžbeta Rajterová, Igor Wasserberger, Vladimír Zvara

Šéfredaktor: Juraj Pokorný (tel. +421 2 20470420, 0905 643 926, juraj.pokorny@hc.sk)

Redakcia: Robert Kolář (robert.kolar@hc.sk), Andrej Šuba (andrej.suba@hc.sk), Michaela Mojžišová – klasická hudba, Peter Motyčka – jazz (peter.motycka@hc.sk)

Jazykové redaktkory: Dorota Balcarová, Eva Planková

Distribúcia a marketing: Viktória Slatkovská (tel. +421 2 20470460, fax: +421 2 20470421, distribucia@hc.sk) • **Adresa redakcie:** Michalská 10, 815 36 Bratislava 1, www.hudobnyzivot.sk • **Grafický návrh:** Peter Beňo, Róbert Szegény • **Tlač:** Róbert Jurových – NIKARA • **Rozširuje:** Slovenská pošta, a.s., Mediaprint-Kapa a súkromní distributéri • **Objednávky na predplatné** prijíma každá pošta a doručovateľ Slovenskej pošty, alebo e-mail: predplatne@sl-posta.sk • **Objednávky do zahraničia** vybavuje Slovenská pošta, a.s., Stredisko predplatného tlače, Uzbecká 4, P.O.BOX 164, 820 14 Bratislava 214, e-mail: zahranična.tlac@slpostas.sk • **Objednávky na predplatné** prijíma aj redakcia časopisu. Používanie novinových zásielok povolené RPPBA Pošta 12, dňa 23. 9. 1993, č. 102/03. • **Indexové číslo** 49215. ISSN 13 35 41 40 • **Obálka:** Viva zbor!, foto: P. Hán • **Výtvarná spolupráca:** Róbert Szegény • **Názory a postoje** vyjadrené v uverejnených textoch nie sú stanoviskom redakcie. Redakcia si vyhradzuje právo redakčne upravovať a krátiť objednané rukopisy. Texty akceptujeme len v elektronickej podobe. • **Vyhľadávať** v dátach uverejnených v tomto čísle môžete na adrese www.siac.sk

Anton Aschner

Výročie smrti / Čas návratu

Peter HOCHÉL

Kremnický kostol a kláštor františkánov (vpravo) a dnes už neexistujúci farský kostol Blahoslavennej Panny Márie (vľavo) – dve najdôležitejšie miesta pôsobenia Antona Aschnera [foto: archív]

Anton Aschner (1732?–1793), Regio Caesaræ Capellæ Magistro. Skladateľ, dirigent, huslista. Štyri desaťročia klúčová postava hudobného života v jednom z hospodársky i kultúrne najprekvitajúcich miest Horného Uhorska. Jeden z najvýznamnejších tvorcov duchovnej hudby pôsobiach v našom geografickom priestore. No už o niekoľko generácií celkom zabudnutý autor, ktorého osobnosť, no najmä dielo, predstavuje ešte i dnes jeden z prehliadaných fenoménov našej hudobnej histórie. Jeho meno je známe len „školeným“ hudobníkom, dielo hŕstke „zasvätencom“ skladajúcich si predstavu o jeho podobe z krehkých, zažltnutých partov. Nuž a hudba samotná, nikým nehraná a nespievaná skoro dve storočia, bola pre všetok kultúrny svet po celý tento čas mŕtva, podobne ako jej autor. Totálne spoločenské zabudnutie, do ktorého kedysi taký dobrý skladateľ upadol, je jav zarážajúci. Našťastie sa však zdá, že ešte stále historicky zmeniteľný, o čom sa môže presvedčiť i čitateľ nasledujúceho textu.

Čo dnes o Antonovi Aschnerovi vieme, aký je príbeh oživovania jeho hudby „stratenej v čase“? Jedným z prvých odborníkov, ktorí upozornili na význam tohto skladateľa v kontexte našej hudobnej kultúry, bol Ivan Hrušovský v *Dejinách slovenskej hudby* z roku 1957. Hrušovského zaujatie Aschnerom určite vyplynulo z priameho kontaktu s jeho dielom, ktoré – zachované v knižnici kremnického františkánskeho kláštora – v roku 1953 katalogizoval. Detailnejšiemu výskumu však život a hudbu Antona Aschnera podrobil až ďalší vynikajúci slovenský muzikológ, Ernest Za-

varský. Zaujímavé je, že výsledky jeho bádania boli publikované najskôr v nemčine, ako súčasť štúdie *Beiträge zur Musikgeschichte der Stadt Kremnitz*, vydané v antológii *Musik des Ostens 7* (Kassel, 1975); slovenská verzia Zavarského textu, nazvaná *Príspevok k dejinám hudby v Kremnici v rokoch 1651–1800*, vyšla až v zborníku *Hudobný archív 3* v roku 1981. Z množstva cenných životopisných informácií, ktoré v nej autor predkladá, vychádzame (veľmi stručne) v nasledujúcej stati.

Z Tirolska do Kremnice

Anton Aschner sa narodil v roku 1732 na území Tirolska, kde zrejme získal i hudobné vzdelanie. Do Kremnice prišiel v roku 1753 a už o dva roky neskôr sa stal kapelníkom tzv. *Kammerkapelle*, orchestra, zriadeného tunajšou mincovňou a zabezpečujúceho hudobnú produkciu v kostole františkánov i na mnohých spoločenských podujatiach organizovaných mestom. Určite je v tejto súvislosti dôležité podotknúť, že približne 5-tisícová Kremnica zažíva od polovice 18. storočia obdobie nebývalej konjunktúry. V meste sa obnovuje oslabená banská ťažba, remeselné aj obchodné cechy zaznamenávajú prudký ekonomický rast, výrazne stúpa stavebná a podnikateľská činnosť. Dobré materiálne podmienky umožňujú Kremničanom investovať aj do sféry hudobnej, ba dokonca sa v mnohých formách pestovania hudby približujú exkluzívnemu modelu, reprezentovanému hlavným mestom Uhorska – Bratislavou! Hudba vyso-

„... dosiaľ nedocenený Anton Aschner bol vekovým rovesníkom Josepha Haydna a generačne najstarším z najvýznamnejších skladateľských osobností obdobia klasicizmu na Slovensku.“
(Darina Múdra, 1993)

„... bol to vzdelaný hudobník na úrovni svojej doby, iste jeden z najlepších v 2. polovici 18. storočia na východnej strane línie Odra – Dunaj a viaceré z jeho skladieb si zaslúžia, aby sa stali súčasťou nášho hudobného dedičstva zminulosti.“
(Ernest Zavarský, 1981)

kej kvality tak v Kremnici bežne zaznieva nielen v rámci bohoslužieb, resp. oficiálnych mestských slávností, ale aj na početných verejných koncertoch, meštianskych večierkoch, oslavách, tanečných zábavách, vystúpeniach vežových hudobníkov či pri predstaveniach hostujúcich divadelných spoločností. Priamu zodpovednosť za úroveň hudby, vyučovanej na školách a znejúcej v chrámovom i svetskom prostredí, majú pritom kantori, ktorí sú do funkcie schvaľovaní mestskou radou a vo väčšine prípadov tiež činní ako hudobní riaditelia *Kammerkapelle*. Od usadenia sa v Kremnici Aschner pôsobí zároveň ako huslista v dnes už neexistujúcom farskom kostole,¹ kde v roku 1762 prevzal i funkciu kantora a spolu s povinnosťami viazucimi sa ku kostolu františkánov, tak celé tri desaťročia zabezpečoval hudobnú produkciu v oboch hlav-

→ ných miestnych chrámoch! O nevšednej kvalite i spoločenskej odozve Aschnerovej činnosti svedčí nielen fakt, že výška jeho príjmov sa od roku 1776 výrazne líšila od platu všetkých ostatných muzikantov pôsobiacich v 18. storočí v Kremnici, ale aj skutočnosť, že v roku 1791 mu bolo ako jedinému domácejmu hudobníkovi pred Jánom Levoslavom Bellom udelené vyznamenanie Kráľovskej miestodržiteľskej rady za zásluhy o rozvoj hudby v Uhorsku! Anton Aschner zomrel v roku 1793, pravdepodobne na tuberkulózu, ktorej v mladom veku podľahli i dvaja z jeho synov.² Jeho hudba znela v meste určite ešte za života ďalšej generácie hudobníkov (dokladá to napríklad časový údaj „1812“ uvedený s menom kopistu *Joannesa Lienera* na parte jednej z Aschnerových árií), v nasledujúcich desaťročiach sa však už z chrámového repertoáru i povedomia miestneho obyvateľstva celkom vytratila...

Dielo

Ako sme už naznačili, Zavarský v rámci svojho výskumu neprebádal iba stopy po Aschnerových životných osudoch, ale mimoriadne dôkladnej analýze podrobil aj väčšinu jeho zachovaných diel, pozorne si všimajúc ich prvky stavebné, melodické, harmonické, rytmické, inštrumentačné (sonoristické) i dynamicke. Jeho prekvapenie nad vysokou úrovňou Aschnerovej hudby je pritom celkom evidentné a svoje zistenia uzatvára jednoznačným konštatovaním, ktoré sme si dovolili odcitovať ako „motto“ nášho textu. Na bádanie Zavarského priamo nadviazala ďalšia významná domáca odborníčka na hudbu 18. storočia Darina Múdra. Dôležitým prínosom jej práce bolo okrem iného definovanie vplyvov, na základe ktorých sa formovalo skladateľské umenie kremnického kantora. Aschnerovo celoživotné zotrvávanie na štýlotvorných postupoch raného klasicizmu, dokonca istý jeho konzervativizmus typický ešte pre hudbu baroka, vysvetľuje Múdra jednak skladateľovou prirodzenou inklináciou k tvorbe autorov, na ktorej v počiatkoch svojej umeleckej dráhy vyrastal (dôkazom je tiež súpis hudobní, zhromaždených v kremnických archívoch práve v čase Aschnerovho pôsobenia s prevahou nemecko-rakúskych predchodcov vrcholného viedenského klasicizmu), ale tiež výrazne limitovanými podmienkami malého mesta, v ktorom celý život pôsobil a kde nemal možnosť svoje vzdelanie, resp. ambície rozvíjať spôsobom primeraným svojmu talentu.³ S rešpektom treba dodať, že Dr. Múdra je muzikologičkou, ktorá urobila ohľadom pripomínania významu Antona Aschnera v domacom kultúrnom prostredí za posledné desaťročia jednoznačne najviac, a to v zásadných odborných publikáciách,⁴ ako aj v článkoch či štúdiách uverejnených vo viacerých významných periodikách.⁵ Zvláštnu pozornosť si v súvislosti s našim textom každopádne zaslúži záver jej „aschnerovského“ príspevku, vydaného v zborníku *Slovenská hudba* 3-4/1993: „Anton Aschner, od smrti ktorého uplynie tento rok 200 rokov, nebol dosiaľ skladateľsky docenený. Neprávom upadol do zabudnutia. Dnešné snahy oživiť tradíciu miestnej a regionálnej kultúry predstavujú aj vhodnú chvíľu na znovuoživenie skladateľského odkazu Antona Aschnera ako popredného reprezentanta hudobnej kultúry 2. polovice 18. storočia na Slovensku.“

V zabudnutí

Bohužiaľ si na tomto mieste nemožno nevšimnúť zarážajúci a pre slovenskú hudobnú obec súčasne nelichotivý fakt: od publikovania textu Dariny Múdrej uplynuli dve desaťročia, citovaná Zavarského výzva je stará takmer 40 rokov, od Hrušovského bádania v kremnickom archíve prešlo 60 rokov. Čo dodať k skutočnosti, že kultúrna verejnosť na Slovensku ešte ani dnes na meno Aschner nenatrafí v projektoch ako *Encyklopédia Slovenska* (1977), *Slovenský biografický slovník* (1986), *Reprezentatívny biografický lexikón Slovenska* (1999), *Ottova encyklopédia Slovensko* (2006), či dokonca *Encyklopédia Beliana*, ktorej 1. diel (1999, A-Belk) má 700 strán a približne 10 000 hesií!⁶ Na aké nepriaznivé ideologické, ekonomické či iné podmienky (alebo krízu čoho?) sa možno vyhovoriť pri konštatovaní, že až do jesene 2011 nevyšla na Slovensku tlačou jediná Aschnerova skladba, resp. že tunajší poslucháč – o zahraničnom ani nehovoriac – sa s jeho hudbou (dosahujúcou miestami naozaj úroveň Pergolesiho, Myslivečka či Brixioho) nemohol stretnúť na žiadnej zvukovej či rozhlasovej nahrávke, ba ani naživo? Nuž a rozpaky, ktoré sa zmocnia aj toho najskúsenejšieho kremnického sprievodcu pri otázke, kde v meste sa nachádza Aschnerova pamätná tabuľa, či ktorá z ulíc je po tomto významnom miestnom hudobníkovi pomenovaná, sú nemenej presvedčivým dôkazom toho, aké môže byť povedomie o našej vlastnej kultúrnej minulosti chabé a ako veľmi dokáže byť dnešná spoločnosť aj voči tým najväčším hodnotám, ktoré ju formovali, ľahostajná, nevšímavá, „imúnna“...

Ukážka sólového partu Aschnerovej duchovnej árie *Lauda Sion Salvatorem*
[foto: archív]

Mesto Kremnica na rytine z 18. storočia [foto: archív]

Návrat

Potešiteľnou správou je, že aktuálne „okružle“ výročie Aschnerovej smrti sa zvláštnou zhodou okolností kryje s historicky dosiaľ najzásadnejším pokusom zmeniť danú situáciu a vrátiť meno skladateľa i podstatnú časť jeho tvorby opäť „do života“. Prvé kroky v tomto smere boli podniknuté už pred pár rokmi, a to na pôde Katedry hudby PF KU v Ružomberku. Ako jeden z výstupov grantového projektu ESF Implementácia a prenos výsledkov výskumu slovenskej sakrálnej hudby do umeleckej činnosti v akademickom prostredí (realizovaného pod vedením Zuzany Zahradníkovéj a Rastislava Adamka) boli vtedy z „hlbín“ archívov vytiahnuté, spartované, revidované a naštudované viaceré pozoruhodné diela zabudnutých

domácich skladateľov 18. storočia, vydané napokon v modernej notovej i zvukovej podobe.⁷ Nadštandardná kvalita, ktorou zapôsobili štyri viac-menej náhodne (v podstate len zo žánrového hľadiska) vybrané Aschnerove kompozície,⁸ sa tak celkom prirodzene spojila s desaťročia nevypočutým volaním Ernesta Zavarského i Dariny Múdrej po oživení tejto skvelej „prachom zapadnutej“ hudby, aby nakoniec inšpirovala autora týchto riadkov k podaniu žiadosti o samostatný grantový projekt KEGA, zameraný práve na sprístupnenie skladateľovej tvorby. Ten našiel medzi hodnotiteľmi podporu a po intenzívnych troch rokoch realizácie sa práve v týchto mesiacoch chýli k záveru. Medzi jeho najdôležitejšie „pribežné“ výsledky patrí určite digitalizácia celého v súčasnosti známeho Aschnerovho diela,⁹ vytvorenie nového („kritického“), doplneného a aktualizovaného zoznamu autorových skladieb, v mnohých údajoch významne odlišného od dvoch podobných dosiaľ existujúcich súpisov (Zavarský, RISM), no najmä prepis kompletného získaného notového materiálu do podoby moderných partitúr, vy-

Poznámky:

¹ Farský kostol Blahoslavenej Panny Márie stával v priestoroch hlavného kremnického (dnešného Štefánikovho) námestia, v roku 1880 musel byť však zbúraný v dôsledku statických porúch spôsobených banským poddolovaním.

² Doterajšia muzikologická literatúra presný dátum skladateľovho úmrtia neuvádza. Podľa zápisu vo farskej matrike to bol 22. september 1793, miestom uloženia jeho pozostatkov sa stala krypta „špitálskeho“ kostola sv. Alžbety. Mimoriadne zaujímavý je ale údaj o dosiahnutom Aschnerovom veku, podľa ktorého by mal byť rok jeho narodenia 1729, a nie dosiaľ „tradovaný“ 1732. K nemu však dospel Ernest Zavarský z teoreticky rovnako seriózneho zdroja (správy z kanonickej vizitácie z mája 1778), podľa ktorej „*Capellae Magister est Antonius Aschner, natione Tyrolensis, 46 annorum*“.

³ Faktom je, že okrem vokálnych sólistov, resp. štvorhlasného miešaného zboru zahŕňa obsadenie Aschnerových skladieb vo väčšine prípadov len dvojicu huslí a organové continuo, iba príležitostne je súbor rozšírený o violu, dva hoboje, lesné rohy, trúbky či tympany. Podobne skromný je i rozsah jeho diel, ktorých priemerná dĺžka zväčša nepresiahne 5 minút, u cyklov štvrtinu.

Univerzitný zbor Benedictus, Komorný súbor Katedry hudby PF KU, dir. Z. Zahradníková - nahrávanie CD s hudbou A. Aschnera (Ružomberok, máj 2013)
[foto: archiv autora]

užívajúcich tiež súčasné kľúče, novodobé nástrojové ladenia a zahŕňajúcich i vypracovaný generálbas. Po tejto fáze projektu prišla na rad dôkladná selekcia umelecky najhodnotnejších Aschnerových diel, určených na ďalšie redakčné spracovanie a interpretačné naštudovanie. Aktuálne riešiteľský tím z Katedry hudby v Ružomberku završuje prípravu niekoľkých zväzkov tlačou vydaných skladieb, veľkého „profilového“ CD-nosiča, ako aj rozsiahleho zborníka *Anton Aschner v kontexte slovenskej duchovnej hudby 18. storočia*, ktorý je výstupom z rovnomennej vedeckej konferencie usporiadanej v Ružomberku koncom apríla. Ciele, ktoré si riešitelia zainteresovaní na tomto projekte kladú, sú možno trochu „idealistické“, všetci však úprimne dúfajú, že Aschnerovo meno by sa práve vďaka tak rozsiahlemu sprístupneniu mohlo konečne dostať do všeobecného povedomia tunajšej (a azda i svetovej) kultúrnej obce, časom bežne figurovať v klasických encyklopédiách či učebniciach dejín hudby. Skladateľova tvorba by si tiež mohla nájsť prirodzené uplatnenie v tradičnej koncertnej produkcii, liturgickej praxi i vyučovacom procese.

Autor bol hlavným riešiteľom grantového projektu KEGA 012KU-4/2011 Duchovná tvorba Antona Aschnera (1732–1793).

⁴ MÚDRA, D.: *Dejiny hudobnej kultúry na Slovensku II. Klasicizmus*. Bratislava, 1993; MÚDRA, D.: *Hudba klasicizmu*. In: Elschek, Oskár (ed.): *Dejiny slovenskej hudby od najstarších čias po súčasnosť*. Bratislava, 1996. MÚDRA, D.: Anton Aschner (1732–1793). Skladateľské osobnosti Slovenska. In: *Národná osвета, príloha Etuda* 1999/6; MÚDRA, D.: Výročie skladateľa – Anton Aschner. In: *Hudobný život* 1993/19; MÚDRA, D.: Anton Aschner a hudobná kultúra Kremnice. In: *Slovenská hudba* 1993/3-4.

⁵ MÚDRA, D.: Anton Aschner (1732–1793). Skladateľské osobnosti Slovenska. In: *Národná osвета, príloha Etuda* 1999/6; MÚDRA, D.: Výročie skladateľa – Anton Aschner. In: *Hudobný život* 1993/19; MÚDRA, D.: Anton Aschner a hudobná kultúra Kremnice. In: *Slovenská hudba* 1993/3-4.

⁶ Vzácnou výnimkou je 1. zväzok *Biografického lexikónu Slovenska* (Martin, 2002) obsahujúci cenné údaje aj o Aschnerových potomkoch, medzi ktorých patril i lekár, spisovateľ a národný buditeľ Gustáv Kazimír Zechenter-Laskomerský, skladateľov pravnuke...

⁷ Antológia *Slovenská duchovná hudba 18. storočia I. - II.* Verbum, Ružomberok 2011; *CD Magnificat*. Ústav hudobného umenia, vedy a sakrálnej hudby, Ružomberok 2011.

⁸ *Magnificat D dur, Miserere c mol, Lauda Sion a Regina coeli in D*.

⁹ Ide o vyše 50 kompozícií v latinskom a nemeckom jazyku, registrovaných okrem Kremnice aj na iných miestach Slovenska (Trenčín, Trnava, Bratislava) a patriacich výlučne do žánru hudby duchovnej.